

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 9Csp/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318201189
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Vaňová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6318201189.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v konaní pred sudkyňou Mgr. Miroslavou Vaňovou, v právnej veci žalobkyne: J. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX/XXX, XXX XX Q., zastúpená Občianskym združením Centrum Správnej Pomoci Prievidza, IČO: 51876141, so sídlom 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom ako splnomocneným zástupcom, proti žalovanému: Tatra banka, a.s., IČO: 00686930, so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, o zaplatenie 1.840,31 Eur s príslušenstvom a iné, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.342,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.296,06 Eur od 31.03.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 45,96 Eur od 09.03.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou zo dňa 21.05.2018, doručenou súdu dňa 24.05.2018, v spojení s písomným doplnením doručeným súdu dňa 18.06.2018, sa žalobkyňa pôvodne domáhala voči žalovanému určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.794,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.794,35 Eur od 23.03.2018 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania. Svoju žalobu zdôvodnila tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere číslo XX-XXXXXXXXXX. Zmluva o splátkovom úvere č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX nebola dojednaná individuálne na pobočke v Brezne. Zmluva bola predpripravená na podpis a žalobkyňa musela podpísať zmluvu na konci, inak by jej nebol poskytnutý úver. Zmluvu musela podpísať aj s neprijateľnými podmienkami, so všetkými vadami, inak by jej nebol poskytnutý úver. V čase podpísania zmluvy žalobkyňa nevedela, čo sú to neprijateľné zmluvné podmienky a ani nevedela, že také niečo existuje, nevedela, že zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti. Zmluva o splátkovom úvere č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v rozpore s Občianskym zákonníkom, v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa a v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v zmluvách. V zmluve absentujú obligatórne náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z., a to podľa § 9 ods. 2 písm. j) ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom podľa § 11 ods. 1 písm. b) sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Na zmluve č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je uvedená výška

úveru 2.750,- Eur, pričom žalobkyni bola reálne poskytnutá suma 2.695,- Eur. Suma úveru ponížená o poplatok za čerpanie úveru vo výške 55,- Eur, pričom táto suma poplatku v zmluve uvedená nie je. Úver bol poskytnutý vo výške 2.695,- Eur, pričom žalobkyňa celkovo zaplatila 4.489,35 Eur. Bezdôvodné obohatenie je teda v sume 1.794,35 Eur. Zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, neboli vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN a odplata. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 25,95 %, podľa RPMN kalkulačky je správny údaj RPMN vo výške 33,89 %. Z uvedeného vyplýva, že hodnota RPMN bola v zmluve zle vypočítaná v neprospech spotrebiteľa. Poistenie úveru nebolo individuálne dojednané. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré neboli individuálne dojednané. Mala za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil, lebo vyberal od nej poplatky a úroky bez právneho dôvodu. Je v rozpore so zákonom, ak úverová zmluva a všeobecné obchodné podmienky obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Zdôraznila, že je povinnosťou členských štátov EÚ a ich orgánov, aby naplnili cieľ čl. 6 ods. 1 smernice a zabezpečili ratio legis smernice, aby nekalé podmienky spotrebiteľov nezaväzovali, to osobitne platí, ak zmluva obsahuje značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a ich existencia nie je pre spotrebiteľa možná a účelná. V tomto prípade je povolaným orgánom štátu súd, ktorý prihliadne na eurokonformný výklad európskeho spotrebiteľského práva. Navyše výklad v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv musí byť vždy v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ). Pri hodnotení neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere musí súd prihliadnuť najmä na okolnosť, že podmienky predformulovával profesionál - žalovaný, ktorý má povinnosť odbornej starostlivosti, a tiež na okolnosť, že spotrebiteľ bol pod neprimeraným nátlakom. Je to predovšetkým žalovaný, ktorý mal postupovať s odbornou starostlivosťou, v súlade s dobrými mravmi (§ 3 OZ) a mal by na trhu ustáliť hranicu, pokiaľ ide o čestné podmienky a ich používanie v spotrebiteľských zmluvách. V slušnej spoločnosti podmienky dojednané so žalovaným obstať za žiadnych okolností nemôžu. Žiadala, aby súd zmluvu preskúmal ex offa a určil neprijateľné zmluvné podmienky a tiež žiadala, aby súd úver vyhodnotil ako bezúročný a bezpoplatkový a zaviazal žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie v sume 1.794,35 Eur spolu so zákonným úrokom od dňa, kedy žalovaný dostal mimosúdnu dohodu, ktorú odmietol, t.j. 23.03.2018.

2. Ako dôkazy žalobkyňa v žalobe označila a doložila zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX, výpočet RPMN, výpis z úverového účtu zo dňa 14.12.2017, Mimosúdnu dohodu, vyjadrenie žalovaného k mimosúdnej dohode, posúdenie zmluvy z Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 05.10.2017.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 23.07.2018 uviedol, že pokladá za nesporné, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka s osobitným aplikovaním špeciálnej právnej úpravy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o absolútny obchod podľa § 261 Obchodného zákonníka. Vzájomné spoločné pôsobenie dotknutých právnych predpisov nie je sporné. Je nesporné, že úverová zmluva musí obsahovať podstatné náležitosti podľa Obchodného zákonníka v zmysle § 497 až 507, aby zároveň ustanovovala náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pri dodržaní ustanovení § 53 a 54 Občianskeho zákonníka. V konaní je sporné, či úverová zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, alebo tieto neobsahuje a je možné požadovaným rozhodnutím určiť sankciu podľa § 11 ods. 1 písm. b) teda, že úverová zmluva je bezodplatná. Pokiaľ žalobkyňa namietala formulárové vyhotovenie zmluvy, žalovaný poprel takéto skutkové tvrdenia. Zmluva nebola individuálne dojednaná a táto skutočnosť nie je medzi stranami sporná, avšak v prostredí poskytovania úverov pre fyzické osoby - spotrebiteľov je celkom prirodzené a v trhovom prostredí aj nevyhnutné, aby návrh zmluvy bol klientom predložený týmto spôsobom - teda pred-pripravený. Potom klient takýto návrh prijať nemusí, ako tvrdí žalobkyňa. Nie je predsa žiadnou životnou povinnosťou/právom úver získať. Získanie úveru je vždy následkom uzatvorenia úverovej zmluvy. Predloženie návrhu zmluvy v uvedenej podobe nijako nezmení skutočnosť, že stále ide len o návrh zmluvy, ktorý nijaký z klientov prijať nemusí. Uvádza túto skutočnosť z dôvodu, že takéto negatívne vykreslenie štandardného bankového obchodu je určujúce pre toto konanie a pre uplatnenie požadovaného výkladu zákona. Žalobkyňa tak zmluvný vzťah uzatvorila dobrovoľne a len zneužíva svoje spotrebiteľské postavenie na obohatenie s využitím už prekonaného zle judikovaného priestoru. Takéto konanie dokonca pokladá za slušné. K otázkam náležitostí § 9 ods. 2 písm. k) ohľadne výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, rozhodnutie

Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/191/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/344/2017. Žalobkyňa tvrdí, že napadnutá náležitosť v úverovej zmluve nie je prítomná, a tiež dôvodí, že pokiaľ prítomná je tak len v podobe, ktorá nezodpovedá výkladu zákonného ustanovenia aplikovaného konštantnou judikatúrou v SR. Podľa názoru žalobkyne sú ustanovenia v úverových zmluvách formulované v podobe, ktorá napĺňa podmienku pre uplatnenie zákonnej sankcie v zmysle § 11 ods. 1, teda, že úverová zmluva takéto ustanovenia neobsahuje. K tomu žalovaný uviedol, že pre riadnu aplikáciu zákonnej sankcie je potrebné preukázať, že úverová zmluva príslušnú náležitosť neobsahuje. Ďalej žalovaný uviedol, že z úverovej zmluvy je zrejmé, že príslušné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zmluva obsahuje, keďže v článku I. „Základné ustanovenia“ je výslovne uvedené, že výška pravidelnej mesačnej anuitnej splátky úveru je 66,80 Eur, počet pravidelných mesačných anuitných splátok úveru je 72, termín splatnosti pravidelných mesačných anuitných splátok úveru je 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Explicitné uvedenie výšky, počtu a termínu splatnosti splátok, ktoré sú opakovane definované ako anuitné splátky podľa jeho názoru nemôže byť výkladom vyhodnotený ako nesplnenie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k). Sankcia podľa § 11 zákona, ktorá postihnutím úveru ako bez poplatkov a bez úrokov zasahuje základný ekonomický záujem žalovaného veriteľa musí byť použitá len v prípade, že zmluva náležitosti fakticky neobsahuje, inak je porušená zásada primeranosti, ktorá sleduje naplnenie záujmov spotrebiteľa pri zachovaní ochrany záujmov žalovaného veriteľa. Žalovaný formulovaním výšky anuitnej splátky dostatočne informoval spotrebiteľa o jeho povinnosti plniť záväzok v splátkach tak, aby takáto informácia bola pre spotrebiteľa zrozumiteľná, úplná a zároveň neodporovala ustanoveniu zákona. Z definície anuitnej splátky je zrejmé, že je sumou (súčtom) splatnej istiny a úroku úveru, a ako taká je konečná a jediná pre určenie povinnosti spotrebiteľa. Spotrebiteľ má vedomosť o výške splátky, ktorá konzumuje splátku úroku a istiny úveru v dostatočnej miere na to, aby bol pripravený riadne a včas plniť svoj záväzok, a teda, aby poznal rozsah svojho záväzku. Vyššie uvedené identifikuje tento spor, kedy žalobkyňa nemala žiadnu pochybnosť o výške svojho záväzku, ani o termíne splatnosti, či počte splátok. Spornou sa stala len podoba uvedených náležitostí s odkazom na časť judikatúry SR a s využitím výkladového priestoru pre získanie majetkového prospechu na úkor žalovaného. V tomto zmysle je žaloba bezdôvodná a jej účelom je získanie majetkového prospechu, nie ochrana práv spotrebiteľa. Čl. 22 ods. 1 Smernice č. 2008M8/ES o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Smernica“) ustanovuje, že smernica obsahuje harmonizované ustanovenia a členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Tým, že príslušné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona ani pri aplikovaní gramatického výkladu neodporuje zistenému skutkovému stavu, zostáva len na judikatúre členského štátu, aby pri aplikácii práva neodporovala princípom jednotného harmonizovaného trhu a ustanoveniam smernice. Časť judikatúry SR posunula výklad zákona mimo harmonizovaný rámec Európskej únie a tým aplikuje v princípe európske právo vo vnútroštátnej úprave spôsobom, ktorý je v hrubom rozpore s právom európskej únie, ktoré má byť jej výkladovým východiskom. Smernica má takto prioritne prispieť k harmonizovaniu právnej úpravy pre vytvorenie jednotného trhu finančných produktov a služieb, aby tak bola vytvorená možnosť pre spotrebiteľa využívať širšiu ponuku cezhraničných úverov. Pokiaľ by aktuálna judikatúra v SR bola aplikovaná v žalobkyňou navrhovanej podobe, bola by v rozpore s účelom smernice. Faktický skutkový stav úverovej zmluvy je iný, ako ten, ktorý vo svojej žalobe uvádza žalobkyňa, keďže príslušné ustanovenia zákona a požadované náležitosti úverová zmluva obsahuje. Požiadavka žalobkyne na rozpisanie výšky splátky istiny a úroku bez ohľadu na obsah základných ustanovení úverových zmlúv je aplikovaním povinnosti podľa ustanovenia § 9 ods. 3 a 5 zákona o spotrebiteľských úveroch namiesto ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona. Následkom takéhoto výkladu je nesprávne aplikovanie transponovaného ustanovenia čl. 10, bod 2, písm. i) Smernice, ktoré zavádza povinnosť veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, pričom táto amortizačná tabuľka musí uvádzať splátky, ktoré sa majú zaplatiť, ako aj lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Uvedené výkladové závery aj s väzbou na aktuálne aplikovanú judikatúru v SR uvádza podrobne Rozsudok Súdneho dvora EU vo veci C-42/15. Žalobkyňin výklad judikatúry potom znamená, že v rozpore s harmonizovaným právom EU je potrebné v zmluve takýto rozpis splátok uvádzať. Prítom článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Pre finančného spotrebiteľa musí byť stanovením náležitostí úverovej zmluvy v zákone a ich splnením z úverovej zmluvy nesporné, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Tieto prvky sú s ohľadom na predložený

úverovú zmluvu nesporne prítomné bez faktického rozporu s textom zákona. V tejto súvislosti žalovaný tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/111/2014 zo dňa 1.10.2015, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/963/2015, 17Co/530/2015. Vo vzťahu k namietaným náležitostiam § 9 ods. 2 písm. k) tak podľa žalovaného možno bez pochybností ustáliť, že požadované náležitosti úverová zmluva obsahuje. Náležitosti úverovej zmluvy sú formulované spôsobom, ktorý je pre spotrebiteľa jednoduchý a zrozumiteľný a neodporuje gramatickému výkladu tohto ustanovenia zákona. Ďalej žalovaný uviedol, že čo sa týka „nesprávneho výpočtu RPMN“, popiera toto skutkové tvrdenie žalobkyne. Banka je pod dohľadom NBS, kedy jej aplikácie pre výpočet RPMN NBS kontroluje a skúma na pravidelnej báze, pričom sa v doterajšej praxi nestretli s pochybením v tejto oblasti. V tomto konkrétnom prípade je možné vykonať prepočet namiesto, keďže pri skúšobnom prepočte vykonanom pri koncipovaní tohto vyjadrenia bola sadzba RPMN vo výške 24,79 %, teda pod sadzbou uvedenou v zmluve - potom v prospech spotrebiteľa je uvedenie vyššej sadzby, avšak vzorec na výpočet RPMN, uvedený v prílohe č. 2 zákona, je komplexnejší. Obsahuje viaceré východiskové údaje, presnosť výpočtu na desatinné čísla, zaokrúhľovanie. Z toho hľadiska je argumentácia uvedená žalobkyňou chybná. V zmluve ide o úplný výpočet, zohľadňujúci napr. skutočný začiatok čerpania úveru. Po zohľadnení všetkých východiskových údajov je RPMN uvedená v zmluve správna. Žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Žalobkyňa vo svojej replike doručenej súdu dňa 21.08.2018, k vyjadreniu žalovaného uviedla, že nesúhlasí a popiera tvrdenia žalovaného a považuje tvrdenia žalovaného za zavádzajúce a účelové. Žalobkyňa na neprijateľné podmienky v zmluve poukázala na základe toho, že zákon č. 129/2010 jasne a zrozumiteľne hovorí o tom, čo všetko má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Nie je ničím novým a neobvyklým, že žalovaný si rád vykladá tieto zákony po svojom, prípadne diktuje si svoje vlastné „zákony“ a pravidlá požičiavania peňazí o čom svedčí aj nespočetné množstvo rozsudkov okresných, krajských súdov dokonca aj pokuta z obchodnej inšpekcie, ktorá svedčí o ich nekalých obchodných praktikách a ich nečestnom podnikaní. Žalobkyňa v čase uzatvárania zmluvy nevedela čo všetko musí zmluva obsahovať, spoliehala na čestné podnikanie a dobromyseľnosť žalovaného. Žalovaný nepostupoval voči žalobkyni spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou. Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch jasne a zrozumiteľne hovorí o tom, že splátka musí byť rozdelená na úrok a istinu a konečný termín splatnosti musí byť vyjadrený nasledovne: deň/mesiac/rok. Mala za to, že žalovaný si rád vykladá zákon po svojom a určuje si vlastné pravidlá požičiavania peňazí. Ak od 01.05.2018 zákonodarcia zmenil zákon tak, že nevyžaduje členenie splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, tak do 30.04.2018 takéto členenie požaduje. Ak by totiž členenie nepožadoval ani do 30.04.2018, nemal by dôvod predmetné ustanovenie meniť. Žalobkyňa žiadala, aby súd z úradnej moci a povinnosti preskúmal predmetnú zmluvu č. XX-XXXXXXXXXX, ktorá je svojou povahou spotrebiteľským úverom aj ohľadom výšky ročnej úrokovej sadzby a priemernej hodnoty RPMN v čase poskytnutia úveru. Žalobkyňa bola uvedená do omylu, spoliehala sa na dobromyseľnosť dodávateľa banky, na jeho čestný prístup a podpísala predtlačené, formulárové, typové zmluvy tak ako jej boli predložené, bez možnosti zmluvy pripomenkovať, pričom jej nebola poskytnutá odborná starostlivosť. Žalobkyňa sa o týchto skutočnostiach dozvedela z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, keď sa dočítala informácie od štátnej tajomníčky JUDr. Moniky Jankovskej, z dokumentu Brániť sa oplatí, že títo dodávatelia úverov získavajú majetkový prospech od dlžníkov, ktorý je bez právneho dôvodu a nemožno ho inak nazvať ako úžera. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a absentujú v nej zákonné náležitosti z čoho vyplýva, že ide o úvery bezúročné a bez poplatkov. Žalovaný vedome, na škodu spotrebiteľov obchádza zákon v snahe získať tak pre seba výhodnejšie postavenie, núti spotrebiteľa zmluvou k takému konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom obchádzať ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a ďalších predpisov poskytujúcich spotrebiteľskú ochranu. Pri takomto veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Z týchto dôvodov navrhla, aby súd aplikoval ust. § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov Európskych spotrebiteľov. Žalovaný ako bankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termínu konečnej splatnosti a neuvedenie RPMN priamo v zmluve nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho

dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom. Rozsudok zo súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia a.s. a Klára Bíróova nie je aplikovateľný na predmetnú pôžičku. Rozsudok zo súdneho dvora je adresovaný zákonodarcovi Slovenskej republiky. Žalobkyňa poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/316/2014 zo dňa 26.11.2014.

5. Žalovaný vo svojej duplike doručenej súdu dňa 21.09.2018, k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že nejde o jednoznačné gramatické vyjadrenie, ktoré nepripúšťa inú interpretáciu ako tú, že každá splátka má byť rozdelená na jednotlivé časti zodpovedajúce výške istiny, úrokov a poplatkov. Gramatickým výkladom možno totižto rovnako dospieť k záveru, že zákon vyžaduje určenie výšky, počtu a termínov splátok, pričom ďalšie pokračovanie legislatívneho vyjadrenia v podobe „splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ predstavuje konkretizáciu obsahu každej splátky, ktorá pozostáva z uvedených jednotlivých zložiek. Na výklad tohto ustanovenia však práve pre možné rozdielne interpretácie nemožno použiť len gramatický výklad. Toto sa ešte viac týka náležitosti konečnej splatnosti, ktorá nie je v zákone identifikovaná ako deň, mesiac a rok, ale len ako „konečná splatnosť“, pričom žalobkyňa tvrdí, že v zákone je uvedená požiadavka na vyjadrenie konečnej splatnosti vo formáte „deň, mesiac a rok“. Žalovaný však pri praktickej aplikácii zákona pri riešení otázky, akým spôsobom ustanoviť konečnú splatnosť pri neistom dátume čerpania úveru a uzatvorenia zmluvy, použil eurokonformný výklad - smernica konečnú splatnosť so sankciou bezodplatnosti vôbec neustanovovala a zákon obsahoval len slovné spojenie ako uvádza. Takže uzatvoril, že pre spotrebiteľa je presnejšie a transparentnejšie vyjadrenie konečnej splatnosti v mesiacoch, než nesprávne určenie konkrétneho dátumu. Nemohol očakávať, že judikatúra absurdne vyloží túto náležitosť ako uvádza žalobkyňa. V rozpore s eurokonformným výkladom, v rozpore so zásadou primeranosti a proporcionality. Celkom logicky sa takýto priestor zneužíva občianskymi združeniami a advokátmi, ktorí vidia priestor na obohatenie. Žalobkyňa predsa úver žiadala a spotrebovala. Žalovaný zároveň uplatnil tiež námietku premlčania, keďže zmluva bola uzatvorená dňa 18.02.2013, teda právo na určenie pokladal za premlčané.

6. Dňa 25.03.2019 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.03.2019, v ktorom žalovaný doplnil, že pokiaľ žalobkyňa v konaní namietala nesprávne vypočítanú výšku RPMN v úverovej zmluve, je nesporné, že úverová zmluva ustanovuje RPMN (základné ustanovenia zmluvy) vo výške 25,95 %. Pokiaľ žalobkyňa preukazovala, že RPMN je nesprávne vypočítaná, je potrebné upozorniť na nesprávnu časť jeho výpočtu, kedy poskytnutý úver znížil o poplatok, aby zároveň tento poplatok zahrnul do nákladov, taktiež navýšil sumu splátky, zároveň určil splatnosť na 120 mesiacov (správne 72). K tomu žalovaný uviedol, že vykonal kontrolný prepočet RPMN z verejne dostupnej stránky (kalkulačka RPMN, SME.sk) a pre výpočet použil sumu úveru 2.750,- Eur, ale každú splátku navýšil o poplatok za vedenie účtu 3,- Eur. Aj pri takomto prepočte bola zistená RPMN vo výške 25,95 %, teda v hodnote uvedenej v zmluve. Súčasťou RPMN pritom nemusí byť splatné poistné. Uzatvorenie poistnej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, spotrebiteľ mal právo vybrať si, či zmluvu o poistnom uzatvorí, alebo nie, pričom za obdobných podmienok v danom období žalovaný ponúkal aj úvery bez poistenia. Žalovaný v období roku 2013 poskytol 2555 úverov bez poistenia. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že v úverovej zmluve nie je uvedená konečná splatnosť úveru, nie je možné sa stotožniť s takýmto tvrdením žalobkyne, keďže úverová zmluva obsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru takým spôsobom, že obe skutočnosti bez pochybností uvádza v základných ustanoveniach úverovej zmluvy slovným spojením: do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky. Potom je nesporné, že zmluva trvá 6 rokov a konečná splatnosť úveru nastane po uplynutí 6 rokov odo dňa splatnosti prvej mesačnej splátky, pokiaľ nebude úver splatený skôr na žiadosť dlžníka. Úverová zmluva uvádza splatnosť pravidelnej mesačnej splátky na 15. deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Náležitosť „Termín konečnej splatnosti“ nie je náležitosťou uvedenou v Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, a preto eurokonformný výklad neumožňuje rozširujúci výklad tejto požiadavky. Náležitosť „Termín konečnej splatnosti“ nie je náležitosťou uvedenou v Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, a jej absencia nemá vplyv na posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa zo zmluvy, a preto by rozširujúci výklad tohto pojmu postihoval žalovaného neprimeranou sankciou v rozpore s právom EÚ. Pokiaľ zákon č. 129/2010 Z.z. ustanovuje gramaticky ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, logicky a systematicky v spojení s náležitosťou „trvanie zmluvy“, s ohľadom na toto spojenie ako aj s ohľadom na samotný pojem „termín konečnej splatnosti“ aj separátne, podľa slovenského práva, treba dospieť k záveru, že formulácia použitá v posudzovanej zmluve je dostatočná. Vo vzťahu k námietke premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný uviedol, že uplatnený

nárok pokladá za premlčaný vo výške 1.089,23 Eur. Uplatnil objektívnu premlčaciu dobu pre bezdôvodné obohatenie v trvaní 3 rokov. Teda všetky zaplatené úroky až do splátky úrokov ku dňu 13.05.2015 sa pokladajú za premlčané. V tejto súvislosti upozornil, že pokiaľ konajúci súd pokladá náležitosť „termín konečnej splatnosti“ za nesplnenú takým spôsobom, aby bolo možné použiť sankciu bezodplatnosti, musela táto náležitosť v zmluve spôsobiť na strane spotrebiteľa taký stav neznalosti a nedostatočnej transparentnosti, že nemohol riadne posúdiť rozsah svojho záväzku, toto je ale subjektívna kategória, kedy spotrebiteľ musel alebo mal vedieť, že nepozná rozsah záväzku ihneď pri prvom plnení, ktoré malo byť iné, prekvapivé, alebo vykonané inak než si predstavoval pri uzatvorení zmluvy. Týmto spôsobom by malo byť nevyhnutné aplikovať lehotu v trvaní 2 rokov, a teda premlčaná časť nároku je vo výške 1.540,86 Eur. mal za to, že nie je možné jednostranne započítať všetky plnenia úrokov na istinu úveru, keďže istina úveru bola splatná vždy len vo výške dohodnutej splátky a zároveň nie je možné jednostranne započítať premlčanú pohľadávku proti nepremľčanej. Znamená to, že pre účely premlčania ani zhodnotenia právneho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné vyhodnotiť pohľadávku z úveru ako splatenú z dôvodu, že žalobkyňa plnením úrokov splácala istinu úveru. Ako dôkazy žalovaný označil a k žalobe pripojil výpočet RPMN zo stránky SME.sk, kontrolný prepočet RPMN.

7. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 31.01.2019, ktoré pred jeho otvorením odročil bez meritórneho prejednanie vecí, z dôvodu, že nemal riadne vykázané doručenie predvolania žalobkyňi. Následne súd nariadil v predmetnej veci pojednávania na deň 07.03.2019 a na deň 13.05.2019, na ktorých veci meritórne prejednal za účasti strán sporu, ako aj splnomocneného zástupcu žalobkyne a na pojednávaní dňa 13.05.2019 aj rozhodol.

8. V priebehu konania na pojednávaní konanom dňa 07.03.2019 požiadala žalobkyňa o pripustenie zmeny žaloby, keďže po začatí konania došlo z jej strany k ďalším úhradám na účet žalovaného vo výške 45,96 Eur a žiadala, aby súd určil úver za bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.840,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.840,31 Eur od 23.03.2018 do zaplatenia, ako aj nahradiť jej trovy konania.

9. Súd pripustil zmenu žaloby na pojednávaní konanom dňa 07.03.2019 uznesením zo dňa 07.03.2019, keď podľa zmeneného žalobného petitu sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.840,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.840,31 Eur od 23.03.2018 do zaplatenia, ako aj nahradiť jej trovy konania.

10. Súd na týchto pojednávaniach sa oboznámil s prednesom splnomocneného zástupcu žalobkyne, ako aj s prednesom povereného zamestnanca žalovaného, a tiež vychádzal z listinných dôkazov, ktoré doložili do spisu v priebehu konania strany sporu, a to najmä: zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, výpočtu RPMN predloženého žalobkyňou, výpisu z úverového účtu zo dňa 14.12.2017, mimosúdnej dohody, vyjadrenia žalovaného k mimosúdnej dohode, posúdenia zmluvy z Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 05.10.2017, z výpisov z účtu žalobkyne, výpočtu RPMN predloženého žalovaným, pričom zistil tento skutkový stav.

11. Z prednesu splnomocneného zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 07.03.2019 súd okrem iného zistil, že zmluva bola uzavretá, tak ako žalobkyňa tvrdila v žalobe, čiže zmluva bola platne uzavretá a trval na tom, že by ju mal súd posúdiť ako bezúročnú a bez poplatkov. Čo sa týka samotného určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v plnom rozsahu sa pridržiaval písomných vyjadrení s tým, že poukázal na to, že RPMN bola zle vypočítaná. Taktiež zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, nerozpisanie splátky na istinu, úroky a poplatky, ako poukazovali v písomnom vyjadrení.

12. Z prednesu povereného zamestnanca žalovaného na pojednávaní dňa 07.03.2019 súd okrem iného zistil, že zmluva bola uzatvorená v prostredí internet bankingu, alebo kuriérom. Ak bola uzatvorená v prostredí internet bankingu, tak teda išlo o zmluvu uzatvorenú na diaľku, t.j. relevantný právny stav ktorý umožňuje napr. zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách uzatvorených na diaľku. Ide o taký právny stav, kde súhlas klienta je vyjadrený buď priamo podpisom na zmluve v prípade kuriéra, alebo súhlasom v internet bankingu s tým, že potom následne sa zmluva doručuje v súlade so zákonom takým spôsobom, že sa sprístupní na jej stiahnutie v prostredí internet bankingu na relevantné obdobie, alebo sa fyzicky doručí podľa požiadavky klienta. Ďalej uviedol, že poistenie nie je fiktívne

navýšenie ich marže, poistenie je riadna poisťovná zmluva s poisťovňou Uniqa. Žalovaný vystupoval len ako finančný sprostredkovateľ, to znamená len sprostredkovateľ, ktorý uzatvára poisťovnú zmluvu v mene poisťovne a ten poplatok za poisťovné, to poisťovné nebolo súčasťou výpočtu RPMN z toho dôvodu, že zákon o spotrebiteľských úveroch podmieňuje, alebo dáva priestor na takýto stav pokiaľ to poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. V inom konaní Okresný súd Partizánske vykonal podrobné dokazovanie, je to rozhodnutie sp. zn. 4Csp/35/2017, je právoplatné a má aj ďalšie, ktoré preukazujú, že do výpočtu RPMN nemusí vstupovať poisťovné, keďže preukázali, že nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Preukazovali to na iných konaniach predložením ich interných postupov, vypočítaním pracovníkov, alebo záznamov o sprostredkovaní, čo je listina, ktorá im ako finančnému sprostredkovateľovi umožnila sprostredkovať to poistenie. Pokiaľ žalobkyňa predložila doklady o ďalších úhradách, nespochybňuje to, toto skutkové tvrdenie je pravdivé, že naozaj boli stiahnuté daného dňa 20.02.2019 prostriedky z účtu tak, ako hovorí ten popis, boli stiahnuté na splátku z omeškania z 15.04.2018. Keď si aj pozrieme spôsob splácania úveru v úverovej zmluve dohodnutý, tak ten spôsob splácania úveru je zúčtovaním z účtu. Takže keď je splátka v omeškaní a na účet prídu peňažné prostriedky, tak stav je taký, že sa to naozaj v tej výške zoberie. Namietol aj sumu bezdôvodného obohatenia, pretože ak by sme sa teda zahrli na to, že zmluva je bezodplatná, tak to bezdôvodné obohatenie nemôže automaticky jednoduchým prepočtom, že všetko čo bolo zaplatené je istina a všetko navyše je bezdôvodné obohatenie, lebo splatné časti istiny podľa zmluvy boli len v tej dohodnutej časti, ktorá mala ísť na istinu, nie v tých ostatných častiach, to mal byť úrok. Nemôže byť automaticky jednostranným zápočtom započítaná neplatná časť tej splátky z protisplatnej časti. Ďalej ešte vo vzťahu ku konečnej splatnosti uviedol, že nie je často judikovaná, pretože veľakrát kolegovia z konkurencie majú tú konečnú splatnosť pevným dátumom, ale podľa neho to nie je celkom možné vzhľadom na praktické uzatvorenie zmluvy v danom čase, išlo o zmluvu uzatvorenú v internet bankingu. Ak sa má určiť pevná konečná splatnosť, tak musí poznať pevný dátum poskytnutia úveru. Pokiaľ nevie pevný dátum poskytnutia úveru, lebo nevie, kedy klient presne zmluvu uzatvoril a zmluvu má predsa pripravenú na to, aby ju uzatvoril, tak nemôže s istotou určiť konečnú splatnosť pevným dátumom, čo mimochodom nie je vôbec náležitosť, ktorú by smernica poznala ako náležitosť úverovej zmluvy, pretože konečná splatnosť bola len doplnená našou legislatívou nad rámec smernice. Mal za to, že každý spotrebiteľ, ktorý príde pýtať úver na 6 rokov, tak vie, že 6 rokov ide splácať a teraz keď mu povie, že 6 rokov od poskytnutia úveru bude splácať, tak je to termín konečnej splatnosti. Ak sú rozhodnutia, ktoré sa týkajú konečnej splatnosti a sú v ich neprospech, sú také a týkajú sa zmlúv Home Creditu, ktorý ale nemal konečnú splatnosť uvedenú časovým údajom, ale počtom splátok, ale to je významný rozdiel, pretože keď povie, že konečná splatnosť je po 72 splátkach, tak je to celkom niečo iné ako keď povie po 6 rokoch. Keď zmluvu robia, tak ešte záväzok neexistuje, záväzok klienta vznikne až poskytnutím úveru, a to je ten deň odkedy možno rátať konečnú splatnosť. Majú to urobené tak, že prvá splátka je tá, ktorá je prvý deň splátky po poskytnutí úveru, čo klient samozrejme vie, že kedy mu bol poskytnutý úver a to je ten dátum od ktorého sa ráta 6 rokov. Zároveň čo sa týka bezdôvodného obohatenia, vzniesol aj námietku premlčania tohto bezdôvodného obohatenia, nakoľko nie je zjavné, z čoho žalobkyňa vychádzala pri výpočte tejto výšky bezdôvodného obohatenia.

13. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalovaný uzavrel so žalobkyňou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „zmluva o úvere“). Na základe tejto zmluvy bol žalobkyni poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.750,- Eur. Dohodnutá výška mesačnej anuitnej splátky uvedená v zmluve bola 66,80 Eur, počet splátok 72, termín splatnosti splátky a poisťovného 15. dňa príslušného mesiaca, konečná splatnosť úveru do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, úroková sadzba 20,30 % ročne, RPMN 25,95 %, priemerná RPMN 18,86 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 5.080,60 Eur, dohodnutý typ poistenia C (poistenie pre prípad smrti, úplnej invalidity, pracovnej neschopnosti, straty zamestnania), dohodnutá výška mesačného poisťovného pre poistenie 3,34 Eur. Zároveň sú v zmluve uvedené poplatky spojené s úverom, a to poplatok za spracovanie žiadosti o úver (ďalej len „Spracovateľský poplatok“): 2 % z výšky úveru, min. 30,- Eur, max. 300,- Eur, poplatok za správu úveru: 3,- Eur/mesačne, poplatok za podanie žiadosti o zmenu úveru 40,- Eur, poplatok za predčasné splatenie úveru 1 % z predčasne splácanej časti úveru, najviac však v zákonom stanovenej výške, poplatok za upomienku pri omeškaní splátky alebo plnenia iných záväzkov zaslaná formou SMS 1- Eur, poplatok za písomnú upomienku pri omeškaní splátky úveru alebo plnenia iných záväzkov zo zmluvy 15,- Eur, poplatok za písomnú výzvu pri omeškaní splátky úveru alebo plnenia iných záväzkov zo zmluvy 30,- Eur. Ďalej je v zmluve uvedené, že táto zmluva je v rozsahu Všeobecných poisťovných podmienok pre poistenie k spotrebiteľskému úveru - 2004/1 (ďalej len „VPP PSÚ“) a Obchodných podmienok pre bezúčelové spotrebiteľské úvery (ďalej len „OPP BSÚ“), ktoré obe

sú jej neoddeliteľnou súčasťou zároveň Poistnou zmluvou uzatvorenou medzi UNIQA poisťovňou, a.s., Lazaretská 15, 820 07 Bratislava 27, IČO: 00653501, (ďalej len „Poistiteľ“) v zastúpení prostredníctvom veriteľa a dlžníkom ako poistníkom a poisteným, tam kde sa v zmluve uvádza dlžník, myslí sa tým na účely poistenia poistník a poistený. Ďalej je v zmluve v čl. II. bode 4. uvedené, že vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán, okrem ustanovení poistnej zmluvy, bližšie nešpecifikované zmluvou sa riadia OPP BSÚ a Všeobecnými obchodnými podmienkami Veriteľa, ktoré sú súčasťou Zmluvy. Dlžník prehlásil, že sa oboznámil s uvedenými OPP BSÚ a Všeobecnými obchodnými podmienkami Veriteľa. Dlžník prehlásil, že sa oboznámil so znením Sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou zmluvy. Ďalej je v zmluve v čl. II. bode 9. uvedené, že dlžník potvrdzuje, že všetky informácie o dodávateľoch, finančných službách a zmluve na diaľku v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku mu boli oznámené a poskytnuté v podobe zápisu na trvanlivom médiu, ktoré mu bolo k dispozícii a to v primeranom časovom predstihu pred uzavretím tejto zmluvy. Dlžník zároveň vyhlásil, že sa s predmetnými informáciami oboznámil, stiahol si ich z hard disku Veriteľa a uložil ich na vhodné trvanlivé médium (napr. harddisc alebo CD). Dlžník žiadal, aby mu služby v zmysle tejto zmluvy bol poskytnuté bezodkladne po jej uzatvorení a to i pred uplynutím zákonnej lehoty na odstúpenie od tejto zmluvy, pričom si je vedomý skutočnosti, že jeho zákonné právo na odstúpenie od zmluvy v zmysle Zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku sa preto na túto zmluvu nevzťahuje. Zároveň je v zmluve v čl. II. bode 12. uvedené, že zmluva sa stáva platnou a účinnou akceptovaním dlžníkovho návrhu na uzavretie zmluvy Veriteľom a trvá po dobu trvania práv a povinností zmluvných strán podľa tejto zmluvy. Na záver je uvedené, že banka akceptovala Návrh na uzavretie zmluvy dňa XX.XX.XXXX.

14. Žalobkyňa doložila do spisu aj prehľad splácania bezúčelového spotrebného úveru č. XX-XXXXXXXXXX, ktorý žalobkyni na jej žiadosť zaslal žalovaný dňa XX.XX.XXXX, z ktorého súd zistil, že je tu ku dňu XX.XX.XXXX uvedená počiatočná zostatková istina 2.750,- Eur, ako prvá je zaznamenaná úhrada dňa 18.02.2013 vo výške 55,- Eur (ktorá bola započítaná na poplatky), ďalej sú tu zaznamenané jednotlivé zaplatené splátky s uvedením výšky každej splátky a dátumu zaplatenia spolu s uvedením v akej výške bola každá zaplatená splátka započítaná na poplatky, úroky, istinu, úroky z istiny v omeškaní a sankčné úroky, zároveň vedľa každej zaznamenatej zaplatenej splátky je uvedená aktuálna zostatková istina na úhradu. Z predmetného prehľadu vyplýva, že celková suma zaznamenaných zaplatených splátok predstavuje 4.046,06 Eur (z toho v období od 18.02.2013 do 13.05.2015 boli vykonané úhrady v celkovej výške 1.804,- Eur, v období od 12.06.2015 do 15.11.2015 boli vykonané úhrady v celkovej výške 636,01,- Eur, v období od 18.12.2015 do 15.11.2017 boli vykonané úhrady vo výške 1.606,05 Eur), posledná zaznamenaná úhrada bola dňa 15.11.2017 vo výške 66,80 Eur.

15. Žalobkyňa predložila súdu mimosúdnu dohodu o vydanie bezdôvodného obohatenia adresovanú žalovanému zo dňa 19.03.2018 na vrátenie bezdôvodného obohatenia. V zmysle uvedenej mimosúdnej dohody žiadala žalobkyňa vrátiť bezdôvodné obohatenie vo výške 1.738,86 Eur do 7 dní odo dňa doručenia. Z doloženej poštovej doručky vyplýva, že uvedená mimosúdna dohoda bola doručená žalovanému dňa 23.03.2018.

16. Taktiež žalobkyňa predložila súdu odpoveď žalovaného zo dňa 26.03.2018 na mimosúdnu dohodu o vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorej žalovaný uviedol, že Tatra banka, a.s. pri všetkých obchodoch, ktoré vykonáva na základe udelenej licencie od Národnej banky Slovenska a pod dohľadom orgánu dohľadu, postupuje v súlade s platnými právnymi predpismi. Zmluvná dokumentácia k spotrebiteľským úverom spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto jej návrh považuje za bezpredmetný.

17. Ďalej žalobkyňa doložila do spisu výpis z účtu vedený v Tatra banke a.s. č. IBAN: W o odoslanej platbe vo výške 42,13 Eur dňa 20.02.2019 ako splátky istiny v omeškaní, a ďalej výpis z účtu vedený v Tatra banke a.s. č. IBAN: W o odoslanej platbe vo výške 3,83 Eur dňa 20.02.2019 ako splátky úrokov v omeškaní, keď v obidvoch výpisoch je ako príjemca platieb uvedený žalovaný.

18. Z výpočtu RPMN pre spotrebiteľský úver zo dňa 11.05.2018 z internetovej stránky „ekonomika.sme.sk/kalkulačky/spotrebiteľskyuver“ predloženého žalobkyňou vyplýva, že pri výške úveru 2.695,- Eur, pravidelnej splátke vo výške 70,14 Eur, dobe splácania 120 mesiacov a žiadnych dodatočných nákladoch vypočítaná RPMN predstavuje 33,89 % a splatená suma 8.416,80 Eur.

19. Z výpočtu RPMN pre spotrebiteľský úver zo dňa 06.03.2019 z internetovej stránky kalkulačka na RPMN-finančné kalkulačky predloženej žalobkyňou vyplýva, že pri výške úveru 2.695,- Eur, pravidelnej splátky vo výške 73,14 Eur, dobe splácania 72 mesiacov a žiadnych dodatočných nákladoch vypočítaná RPMN predstavuje 28,49 % a splatená suma 5.266,08 Eur.

20. Žalovaný taktiež doložil do spisu výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, z ktorého vyplýva, že pri výške úveru 2.750,- Eur, pravidelnej splátky vo výške 69,80 Eur, dobe splácania 72 mesiacov a dodatočnom náklade 55,- Eur vypočítaná RPMN predstavuje 25,95 % a splatená suma 5.080,60 Eur.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

28. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

32. Podľa § 458 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

33. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

34. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

35. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

36. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

39. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

40. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

41. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>

42. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

43. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

44. Podľa § 137 písm. a) až d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

45. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

46. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

47. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov.

49. Podľa § 3 citovaného nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Predmetom konania po pripustení zmeny žaloby bola žaloba žalobkyne o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov a tiež o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.840,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.840,31 Eur od 23.03.2018 do zaplatenia.

51. Na základe zisteného skutkového stavu a jeho právneho vyhodnotenia súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne po pripustení zmeny žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia je čiastočne dôvodná a v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru je nedôvodná.

52. Je nesporné, že podanou žalobou po pripustení zmeny žaloby žalobkyňa žiadala určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru a vyplatiť sumu 1.840,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.840,31 Eur od 23.03.2018 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia. Nároky opierala o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú mala uzatvorenú so žalovaným a na základe ktorej čerpala spotrebiteľský úver, ktorý následne splatila vrátane navýšenia o úrok a poplatky s tým, že následne zistila, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala zákonné náležitosti, a preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v obsiahlych písomných a ústnych vyjadreniach nepoprel uzavretie samotnej úverovej zmluvy s tým, že nároky považoval za nedôvodné, poprel bezdôvodné obohatenie. Podľa žalovaného sa jednalo o úverovú zmluvu, ktorá spĺňala zákonné požiadavky spotrebiteľských úverov. Zároveň žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania práva žalobkyne na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, ako aj námietku premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia.

53. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom bol dňa XX.XX.XXXX uzatvorený záväzkovo právny vzťah, na základe ktorého boli žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky. Súd úverovú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalovaný mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluva bola pripravená na formulári (vrátane znenia obchodných podmienok), ktorý vopred zo strany žalovaného bol pripravený bez možnosti žalobkyne meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

54. Zároveň na daný právny vzťah súd aplikoval aj ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v účinnom znení. K tomuto súd uvádza, že § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj všetky ostatné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Hoci zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj za predpokladu, že by sa inak riadili normami obchodného práva. Z uvedeného zákonného ustanovenia (v znení účinnom od 01.04.2015) vyplýva, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka nielen na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale na posúdenie všetkých práv založených touto zmluvou, i keď ide o absolútny obchod. Súd poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3MCdo 14/2014, sp. zn. 8MCdo 13/2014), ktorý vyslovil, že § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Najvyšší súd SR v predmetných rozhodnutiach vyslovil, že aj keď toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, týkajúce sa tejto novely, a preto sa ich účinnosťou vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti tohto zákonného ustanovenia.

55. V prvom rade je potrebné uviesť, že súd má za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o úvere. Sama žalobkyňa potvrdila, že zmluva bola platne uzavretá a trvala na tom, že by súd mal posúdiť úver poskytnutý na základe tejto zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Vo všeobecnosti pre zmluvu o úvere platí, že je zmluvou, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky v stanovenej výške a dlžník sa zaväzuje poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Pre zmluvu o úvere Obchodný zákonník nestanovuje žiadnu formu. Podstatnými časťami zmluvy sú určenie subjektov (veriteľa a dlžníka), určenie poskytovaných peňažných prostriedkov čo do čiastky a meny a záväzok dlžníka, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti a zaplatí úroky. V uvedenej veci súd dospel k záveru, že predmetná zmluva ako taká nie je nejasná a neurčitá. V zmluve je určitým aj jasným spôsobom uvedené, v akej výške žalobkyňa čerpala úver. Pokiaľ žalobkyňa v písomných vyjadreniach poukazovala na to, že pri veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok, v tomto smere neboli námietky žalobkyne dôvodné. Predovšetkým žalobkyňa nekonkretizovala, ktoré ustanovenia zmluvy považuje za hrubo nemorálne a zneužívané zmluvné podmienky. Zároveň v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že z hľadiska neplatnosti niektorej z neprijateľných podmienok uvedených v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľskej zmluve je možné aplikovať § 41 Občianskeho zákonníka o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu. Na základe uvedeného má súd za to, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami dňa XX.XX.XXXX nie je neplatná ako celok. Základné zmluvné ustanovenia, bez ktorých by zmluva nemohla byť považovaná za platnú, možno považovať za platné, neplatnosťou niektorých ustanovení nie sú dotknuté základné práva a povinnosti zo zmluvy o úvere, napr. zmluvné dojednania o poskytnutí peňažných prostriedkov, o podmienkach ich vrátenia.

56. Súd teda pristúpil k preskúmaniu predmetnej zmluvy o úvere z pohľadu splnenia formálnych a obsahových náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.

57. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ustanovoval náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v prípade vymenovaných náležitostí ustanovoval, že ak chýbajú, považuje sa úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov. Súd má za to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Vyjadrenie konečnej splatnosti úveru musí byť jednoznačné a zrozumiteľné tak, aby bolo možné kedykoľvek zistiť presný termín. Za takéto vyjadrenie sa považuje napr. uvedenie dátumu (deň, mesiac, rok). Účelom dotknutého ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať úver, a preto je nutné, aby dodávateľ v zmluve časovo (dátumovo) špecifikoval konečnú splatnosť úveru uvedením konkrétneho termínu a nie iba spôsob výpočtu, ktorým sa má tento termín určiť. V predloženej zmluve je konečná splatnosť úveru určená „do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky“. Teda rozhodujúcim dňom pre určenie konečnej splatnosti je deň splatnosti prvej splátky. V samotnom texte zmluvy, ktorú žalobkyňa uzavrela so žalovaným, sa však nenachádza dátum splatnosti prvej splátky, a ani dátum splatnosti poslednej splátky. V samotnej zmluve je uvedený len údaj o počte splátok 72 a frekvencia splatnosti splátok 15. dňa príslušného mesiaca, dátum prvej splátky a poslednej splátky však uvedený nie je. Ak však bola konečná splatnosť úveru závislá odo dňa splatnosti prvej splátky, ktorá však v zmluve nebola uvedená, potom vyjadrenie konečnej splatnosti úveru v zmluve nebolo jednoznačné a zrozumiteľné tak, aby bolo možné kedykoľvek zistiť presný termín. Žalovaný sám (pretože obsah predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je nepochybne vytvorený ním a zmluva je vopred pripraveným formulárom, podstatný obsah ktorého spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, pričom medzi údajmi, ktoré spotrebiteľ ovplyvniť nemôže, patrí aj určenie termínu konečnej splatnosti úveru) určil termín konečnej splatnosti tak, že je v konečnom dôsledku nejasný, neurčitý a neistý, pretože závisí od právnej skutočnosti (kalendárny deň splatnosti prvej splátky), ktorá v zmluve uvedená nie je. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalovaným a žalobkyňou neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorou je určenie termínu konečnej splatnosti úveru, pretože žalovaným určený termín neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento dátum. V dôsledku tohto nedostatku je potom poskytnutý úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Pre záver súdu, že úver treba považovať za bezúročný a bezpoplatkový, je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ však žalobkyňa namietala, že zmluva neobsahuje ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, s týmto jej názorom sa súd nestotožnil. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Súd v súvislosti

s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej (ďalej len „Rozsudok“) zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku).

58. Keďže súd dospel k názoru, že uvedená zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti vzhľadom na vyššie uvedené, s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa považoval uvedený úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ sa však žalobkyňa podanou žalobou domáhala výslovne aj určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XX-XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, pričom v tejto časti je žaloba žalobkyne prípustná vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 137 písm. c) CSP, vo vzťahu k samotnému nároku na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru uplatneného žalobkyňou v predmetnej žalobe, žalovaný vzniesol námietku premlčania, na základe čoho sa touto musel súd primárne zaoberať, pričom súd posúdil vznesenú námietku premlčania za dôvodnú. Premlčanie (praescriptio) je márne uplynutie zákonom určeného času, ktorého dôsledkom je oslabenie práva nevykonaného v určenom čase, ktoré v spojení s dovolaním sa premlčania nie je možné v zásade priznať. Premlčacia doba je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Práva, na ktoré sa vzťahuje premlčanie, môžu byť rôzneho druhu. Môže ísť aj o právo uskutočniť určitý právny úkon. Predmetom premlčania podľa Občianskeho zákonníka môže byť aj právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu (§ 40a) i právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy (§ 48), lebo ide o majetkové práva. Na základe uvedeného má súd za to, že predmetom premlčania môže byť aj právo domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Keďže zákon výslovne neustanovuje osobitnú dobu, v ktorej sa uvedené práva premlčujú, treba vychádzať zo všeobecnej premlčacej doby, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101), t.j. do troch rokov od uzavretia právneho úkonu. Súd mal v danej veci preukázané, že zmluva o úvere medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX, kedy začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 18.02.2016 a nakoľko žaloba bola na tunajšom súde podaná dňa 24.05.2018, tak ako to vyplýva z došlej pečiatky tunajšieho súdu, právo žalobkyne domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru je premlčané. Vzhľadom na žalovaným dôvodne vznesenú námietku premlčania preto súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru nie je dôvodná, a preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

59. Ďalej sa žalobkyňa podanou žalobou po pripustení jej zmeny domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.840,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.840,31 Eur od 23.03.2018 do zaplataenia. Občiansky zákonník v § 451 ods. 2 upravuje štyri možné formy získania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa v žalobe nešpecifikuje spôsob vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaným, ale zo skutkových tvrdení žalobkyne je možné vyvodiť, že žalovaný mal získať majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu. Dôvodom vydania bezdôvodného obohatenia má byť teda podľa žaloby žalobkyne to, že žalovaný od nej prijal väčšie peňažné plnenie na základe bezúročného a bezpoplatkového úveru, ako jej on poskytol. Rozdiel podľa žalobkyne mal predstavovať sumu 1.840,31 Eur, teda žalovanú sumu. Ako bolo vyššie konštatované, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že poskytnutý úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovaný tak mal nárok len na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Žalobkyňa na základe zmluvy o úvere prijala od žalovaného plnenie celkovo vo výške 2.750,- Eur. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že úver jej bol poskytnutý vo výške 2.695,- Eur a na zmluvu o úvere celkovo zaplatila sumu 4.489,35 Eur. V priebehu konania doložila výpisy zo svojho účtu, pričom tvrdila, že po začatí konania došlo z jej strany k ďalším úhradám na účet žalovaného vo výške 45,96 Eur. Rozdiel medzi plnením, ktoré prijala žalobkyňa od žalovaného a plnením, ktoré žalobkyňa žalovanému vrátila potom podľa tvrdenia žalobkyne mal predstavovať celkovo čiastku 1.840,31 Eur (4.535,31 Eur - 2.695,- Eur), teda žalovanú sumu. Žalovaný poprel výšku plnenia, ktorú mal podľa tvrdenia žalobkyne prijať od žalobkyne a ktorá je predmetom žalobného návrhu. Navyše žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť ten, kto žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Predpokladom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka v prospech žalobkyne v prejednávanej veci je aj preukázanie, že žalovaný na úkor žalobkyne získal finančné prostriedky bez právneho dôvodu. Vo všeobecnosti pre civilné sporové konanie platí, že bremeno preukázania určitej tvrdenej skutočnosti (tvrdenia) zaťažuje tú stranu sporu, ktorá niečo tvrdí. Sporové konanie je ovládané princípom kontradiktórnosti, keď je na stranách, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená, bude v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní budú preukázané jej tvrdenia a dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech strany. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovanému na zmluvu o úvere celkovo zaplatila sumu 4.535,31 Eur. Na preukázanie týchto tvrdení však žalobkyňa predložila len prehľad splácania bezúčelového spotrebného úveru č. XX-XXXXXXXXXX, ktorý žalobkyni na jej žiadosť zaslal žalovaný dňa 14.12.2017 a výpisy zo svojho účtu vedeného v Tatra banke, a.s. o odoslaných platbách, iné listinné dôkazy na preukázanie týchto tvrdení žalobkyňa nepredložila. Z predloženého prehľadu splácania bezúčelového spotrebného úveru č. XX-XXXXXXXXXX vyplýva, že ku dňu 18.02.2013 je uvedená počiatočná zostatková istina 2.750,- Eur, ako prvá je zaznamenaná úhrada dňa 18.02.2013 vo výške 55,- Eur (ktorá bola započítaná na poplatok), ďalej sú tu zaznamenané jednotlivé zaplatené splátky s uvedením výšky každej splátky a dátumu zaplataenia spolu s uvedením v akej výške bola každá zaplatená splátka započítaná na poplatky, úroky, istinu, úroky z istiny v omeškaní a sankčné úroky, zároveň vedľa každej zaznamenatej zaplatenej splátky je uvedená aktuálna zostatková istina na úhradu. Celková suma zaznamenaných zaplatených splátok však predstavuje len 4.046,06 Eur, posledná zaznamenaná úhrada bola dňa 15.11.2017 vo výške 66,80 Eur a vedľa tejto poslednej zaznamenatej úhrady je uvedená zostatková istina na úhradu 860,93 Eur. Zo žalobkyňou predložených výpisov z účtu vedeného v Tatra banke, a.s. vyplýva, že po začatí konania došlo dňa 20.02.2019 zo strany žalobkyne k ďalším úhradám na účet žalovaného vo výške 45,96 Eur, pričom žalovaný tieto skutočnosti nerozporoval a potvrdil, že boli stiahnuté dňa 20.02.2019 prostriedky z účtu žalobkyne v tejto sume na úhradu predmetného úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené potom rozdiel medzi plnením, ktoré prijala žalobkyňa a plnením, ktoré žalobkyňa žalovanému vrátila predstavuje čiastku 1.342,02 Eur (4.092,02 Eur - 2.750,- Eur). Keďže súd vyhodnotil vzťah medzi stranami sporu za spotrebiteľský a úver, ktorý poskytol žalovaný žalobkyni za spotrebiteľský úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, to znamená, že žalobkyňa mala vyplatiť a vrátiť žalovanému len sumu, ktorá jej bola poskytnutá, t.j. čiastku 2.750,- Eur. Keďže preukázateľne uhradila o 1.342,02 Eur viac, súd konštatoval, že sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil a zaviazal ho na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.342,02 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Jednalo sa o prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. V prevyšujúcej časti ohľadom požadovanej istiny súd žalobu zamietol.

60. Pokiaľ žalovaný v konaní vzniesol aj námietku premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, k tomu súd dodáva, že túto námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka; premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán; jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (zníženie možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka); najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobu v danej veci doručila žalobkyňa súdu dňa 24.05.2018. Vzhľadom na to, že súd vyhodnotil vzťah medzi stranami sporu za spotrebiteľský a úver, ktorý poskytol žalovaný žalobkyni za spotrebiteľský úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému len poskytnutú sumu 2.750,- Eur. Z prehľadu splácania mal súd preukázané, že v období od 18.02.2013 do 15.11.2017 zaplatila žalobkyňa žalovanému v splátkach spolu sumu 4.046,06 Eur; k dovŕšeniu zaplataenia sumy 2.750,- Eur zo strany žalobkyne došlo podľa prehľadu splácania dňa 19.04.2016; od zaplataenia ďalšej splátky dňa 17.05.2016 začala plynúť objektívna trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorej posledný deň pripadol podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka na piatok dňa 17.05.2019; súčasne keďže žalobkyňa platila splátky až do 15.11.2017, pred týmto dňom nemožno hovoriť o jej vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia a až od tohto dňa tak mohla najskôr začať plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia,

ktorej posledný deň by pripadol na piatok dňa 15.11.2019. Nakoľko právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila žalobkyňa dňa 24.05.2018 doručením žaloby na súd, urobila tak pred uplynutím subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby. Námietať premlčania uplatneného práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vznesená žalovaným tak nebola dôvodná.

61. Okrem dlžnej istiny žalobkyňa žiadala priznať aj úrok z omeškania, a to odo dňa doručenia mimosúdnej dohody žalovanému, t.j. od 23.03.2018 do zaplataenia. Súd pri určení úroku z omeškania vychádzal zo skutočnosti, že keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, a ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; zročnosť pohľadávky nastane deň po doručení tejto žaloby žalovanému. V zmysle uvedeného zo sumy 1.296,06 Eur súd priznal žalobkyni úrok z omeškania od 31.03.2018, čiže počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dobrovoľné vrátenie bezdôvodného obohatenia uvedenej v mimosúdnej dohode zo dňa 19.03.2018; v zmysle uvedenej mimosúdnej dohody žiadala žalobkyňa vrátiť bezdôvodné obohatenie do 7 dní odo dňa doručenia; z doloženej poštovej doručky vyplýva, že uvedená mimosúdna dohoda bola doručená žalovanému dňa 23.03.2018, posledný deň lehoty na vrátenie bezdôvodného obohatenia pripadol na deň 30.03.2018 a dňom 31.03.2018 sa žalovaný dostal do omeškania. Zo sumy 45,96 Eur, o ktorú žalobkyňa rozšírila žalobu až v priebehu konania, súd priznal žalobkyni úrok z omeškania až od 09.03.2019. V zmysle § 563 Občianskeho zákonníka za prvú kvalifikovanú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 45,96 Eur žalobkyni zo strany žalovaného súd považoval uznesenie o pripustení zmeny žaloby zo dňa 07.03.2019, ktoré bolo žalovanému doručené jeho vyhlásením na pojednávaní dňa 07.03.2019, keďže žalovaný bol prítomný na tomto pojednávaní. Žalovaný mohol teda povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 45,96 Eur splniť 08.03.2019 a dňom 09.03.2019 sa dostal do omeškania. Čo sa týka výšky úroku z omeškania, súd úrok z omeškania prisúdil vo výške, ktorá je daná § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013. V zmysle tohto ustanovenia výška úroku z omeškania bola o 5 percentuálnych bodov vyššia, než bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Táto ku dňu 31.03.2018 a ku dňu 09.03.2019, teda k prvému dňu omeškania žalovaného, bola 0,00 % ročne, zvýšená o 5 percentuálnych bodov, teda bola 5 % ročne, preto žalobkyňa má nárok na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z prisúdenej sumy. V prevyšujúcej časti ohľadom úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

62. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

63. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

64. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal súd z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a mal za to, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko pomer úspechu k neúspechu protistrany bol približne rovnaký vzhľadom na to, že súd vyhovel čiastočne žalobe v časti vydania bezdôvodného obohatenia, v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom k týmto okolnostiam, ako aj vzhľadom na povahu uplatňovaných nárokov sa potom nedá konštatovať, že mala niektorá zo strán väčší úspech, a preto súd rozhodol ako je vyššie uvedené, keďže ani jedna zo strán nebola v plnom rozsahu úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.